

Autor: phm. Marta Wyszowska

Obóz na wyspie Brownsea

CELE:

- Zapoznanie harcerzy z historią scoutingu,
- Nauczenie harcerzy logicznego myślenia,
- rozwijanie umiejętności pracy w grupie.

ZAMIERZENIA:

Po zajęciach każdy harcerz będzie:

- umiał wymienić zasłużone postaci dla scoutingu i opowiedzieć ich historię,
- rozumiał ideę Dnia Myśli Braterskiej,
- potrafił logicznie myśleć.

CZAS TRWANIA: 2 godziny

FORMY PRACY: gra planszowo – strategiczna

MATERIAŁY:

- wydrukowane materiały (plansza, karty, list wprowadzający, opis punktów, zadania)
- przebrania dla punktowych,
- nagroda,
- nożyczki,
- kleje.

PRZYGOTOWANIE DO ZBIÓRKI:

1. Wydrukować list wprowadzający x ilość patroli (załącznik nr 1)
2. Wydrukować planszę do gry x ilość patroli (załącznik nr 2)
3. Wydrukować karty x ilość patroli (załącznik nr 3)
4. Wydrukować opis punktów x ilość patroli (załącznik nr 4)
5. Rozdać opis punktów i odpowiednie karty (w ilości odpowiadającej ilości patrolów) dla punktowych oraz wytłumaczyć im zasady gry.

PRZEBIEG GRY:

1. Podzielić drużynę na max 5 osobowe patrole (Każda osoba z drużyny kładzie na środku jedną swoją rzecz. Drużynowy układa je w grupki, max po 5 rzeczy. Rzeczy osób położonych razem tworzą patrol.)
2. Każdy patrol wybiera z pośród siebie patrolowego.
3. Rozdać dla patrolowych po jednym liście wprowadzającym, który zawiera informacje o zasadach gry, po jednej planszy, po jednym zestawie kart (zapałka), po jednej parze nożyczek i po jednym kleju. Harcerze rozcinają zestaw kart (2 zapałki). Jedną wklejają na planszę, a z drugą idą szukać postaci, która potrzebuje zapałek. Od tej osoby dostają zestaw 2 kart (scyzoryk), jedną wklejają na planszę a z drugą idą szukać osoby która potrzebuje scyzoryka i tak w kółko, aż wypełnią wszystkie pola na planszy.

4. Patrole zapoznają się z listem wprowadzającym.
5. Gra – harcerze poruszają się po punktach (nie necessarily w kolejności). Punktowi rozstawieni są od siebie w znacznej odległości (w zależności od czasu jaki chcemy poświęcić na zbiórkę ustalamy odległości), np. wokół szkoły, na różnych piętrach w szkole.
6. Gra może zakończyć się w dwojaki sposób, ważne jest, aby drużynowy poinformował o wybranym przez siebie sposobie harcerzy przed rozpoczęciem gry:
 - a) Gra kończy się, gdy pierwszy patrol zbierze wszystkie karty na swojej planszy,
 - b) Gra kończy się, gdy wszystkie patrole zbiorą wszystkie karty na swoich planszach.

ZAŁĄCZNIK NR 1 – List wprowadzający

Drodzy harcerze!

Dzisiaj obchodzimy Dzień Myśli Braterskiej, święto przyjaźni obchodzone w dniu 22 lutego każdego roku przez harcerzy i skautów na całym świecie.

22 lutego to dzień urodzin założyciela skautingu, sir Roberta Baden-Powella (22 lutego 1857) i jego żony Olave Baden-Powell (22 lutego 1889). Idea ustanowienia tego dnia zrodziła się na 4. Międzynarodowej Konferencji Skautek i Przewodniczek w 1926 roku w Stanach Zjednoczonych. Wybór daty padł na dzień 22 lutego - rocznicę urodzin założyciela skautingu Roberta Baden-Powella, Naczelnego Skauta Świata i jego żony Olave Baden-Powell Naczelnnej Skautki Świata. Początkowo było to święto dziewcząt, jednak z czasem również skauci dołączyli do jego obchodów.

Dzień Myśli Braterskiej uświadamia skautom na całym świecie, jak jest ich wielu i że wszyscy są dla siebie braćmi niezależnie od koloru skóry, narodowości, czy wieku. W ten dzień harcerze myślą o sobie, składają sobie życzenia, przesyłają kartki, organizują różne gry terenowe lub spotykają się przy ognisku. Dla niektórych środowisk harcerskich Dzień Myśli Braterskiej jest okazją do zbiórki pieniędzy, często na cel charytatywny.

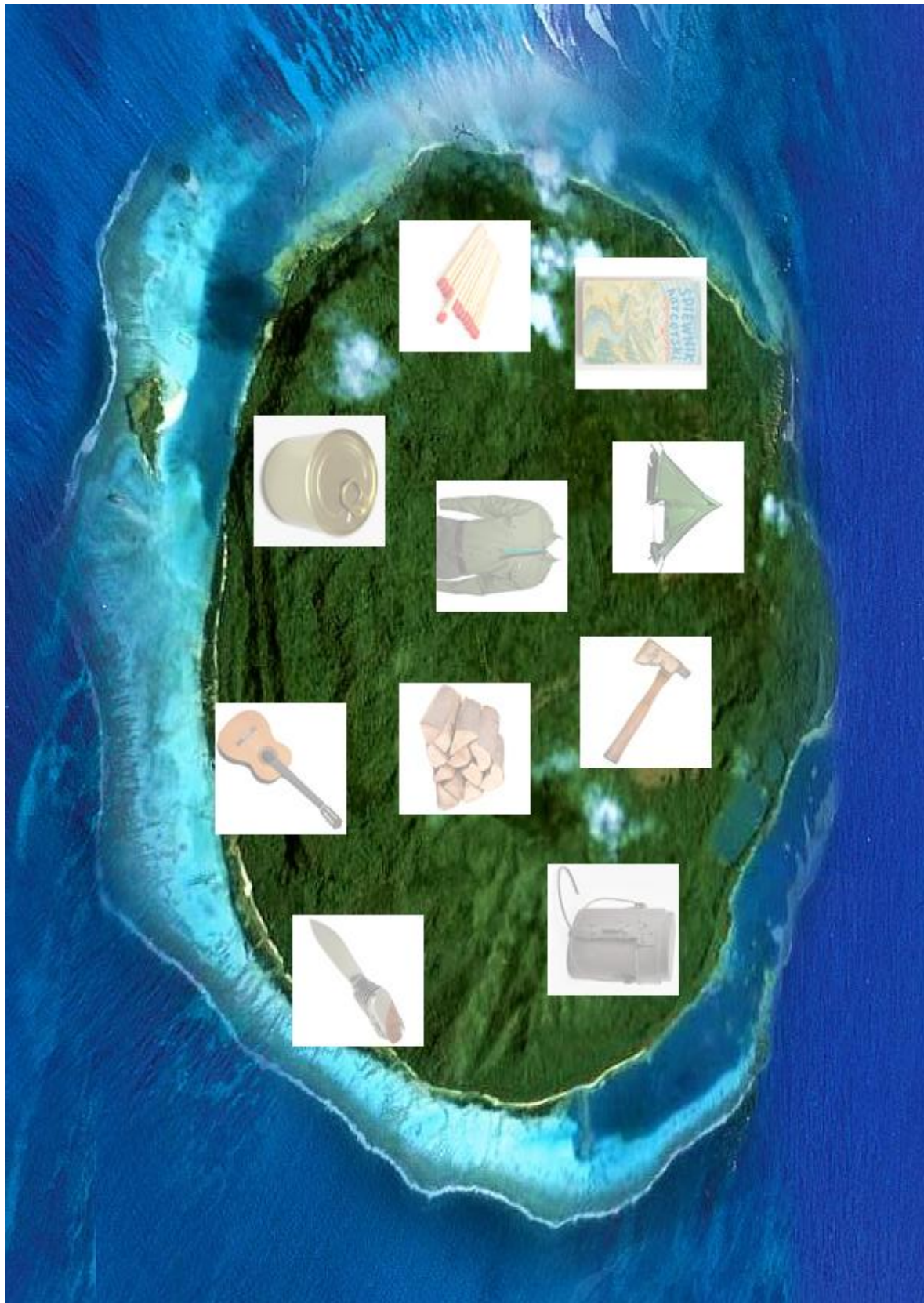
Aby dokładnie poznać historię naszej organizacji wyobraźcie sobie, że jesteście uczestnikami pierwszego obozu, który miał miejsce na wyspie Brownsea. Nie macie jednak wszystkich potrzebnych przedmiotów, aby ten obóz rozstawić. Żeby je uzyskać musicie odwiedzić postaci ważne dla scoutingu, które opowiedzą wam swoją historię oraz dadzą jeden z przedmiotów potrzebnych do rozstawienia obozu. Nie ma jednak niczego za darmo. Aby dostać dany przedmiot, będziecie musieli odpowiedzieć na zadane przez daną postać pytanie oraz przynieść rzecz (kartę), która danej osobie jest potrzebna tzn. dokonać wymiany.

Przed sobą macie planszę, naszą wyspę. Na niej znajdują się pola z obrazkami potrzebnych wam rzeczy do rozstawienia obozu. Dostaliście również jeden zestaw kart. Przetnijcie go na pół. Jeden obrazek wklejcie na planszę w odpowiednim miejscu. Drugim zaś możecie „handlować”. Znajdźcie osobę, która potrzebuje zapalek i da wam w zamian inny przedmiot. Gdy dostaniecie kolejne zestawy kart zróbcie z nimi to samo (przetnijcie na pół, jeden przyklejcie na planszę, a jednym „handlujcie”). Macie do przebycia dziewięć punktów, nie musicie chodzić do nich po kolei.

Powodzenia!

ZAŁĄCZNIK NR 2 – Plansza gry

ZAŁĄCZNIK NR 3 – Karty do gry

ZAŁĄCZNIK NR 4 – Opis punktów

PUNKT PIERWSZY – Robert Baden – Powell

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem generał Robert Baden Powell. Urodziłem się 22.II.1857 - baron of Gilwell, byłem generałem armii brytyjskiej, twórcą skautingu, Naczelnym Skautem Świata. Synem duchownego anglikańskiego i wnuczki admirała Horacego Nelsona.

W latach 1876 - 1910 byłem w czynnej służbie wojskowej w Indiach, Afganistanie, Afryce Południowej i Anglii. Pracowałem także w brytyjskim wywiadzie w wielu krajach Europy. W wojnie przeciw Burom wstąpiłem się obroną miasta Mafeking. Od 1903 roku byłem generalnym inspektorem kawalerii brytyjskiej, a po osiągnięciu wieku emerytalnego zajmowałem się organizowaniem i szkoleniem armii terytorialnej w Wielkiej Brytanii.

W czasie służby w Indiach, od 1884 roku stosowałem nowe, własne metody szkolenia żołnierzy, w których znaczną uwagę przywiązywałem do indywidualnego wyszkolenia, wyrabiania samodzielności i zaradności. Podczas obrony Mafeking (1899 - 1900), obleganego przez ponad 7 miesięcy przez Burów, utworzono oddział chłopców do służby pomocniczej (łącznikowej i wartowniczej). Próba ta uświadomiła mi możliwość powierzenia młodszym chłopcom odpowiedzialnych zadań pod warunkiem poważnego ich traktowania.

Po powrocie do Wielkiej Brytanii w 1902 roku stwierdziłem, że moją książką "Aids to scouting" ("Wskazówki do wywiadów") przeznaczoną dla żołnierzy, interesowała się organizacja młodzieżowa. W celu lepszego dostosowania myśli zawartych w tej pracy do poziomu dzieci i młodzieży zorganizowałem w 1907 roku obóz doświadczalny dla chłopców na wyspie Brownsea. W 1908 roku wydałem klasyczny podręcznik skautingu "Scouting for Boys" (Skauting dla chłopców). Zainteresowanie, z jakim spotkała się książka, spowodowało, iż w 1910 roku zrezygnowałem ze służby wojskowej i całkowicie poświęciłem skautingowi – w roku tym organizacja skautowa w Wielkiej Brytanii liczyła 100 000 członków.

Jestem odznaczony wieloma najwyższymi odznaczeniami brytyjskimi i innych krajów, w tym Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu "Polonia Resituta".

W 1939 roku wyjechałem na leczenie do Kenii, gdzie zmarłem 8 stycznia 1941 roku.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Zapałki, bo chcesz rozpalić ognisko.

Posiadasz kartę: scyzoryk

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Jaka idea przyświeca Dniu Myśli Braterskiej?

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podstuchiwać ☺

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Tobie u innej postaci, pytanie to brzmi: Jaki tytuł miała książka napisana przez Roberta Baden – Powella dla żołnierzy? Odpowiadasz od razu: "Aids to scouting" ("Wskazówki do wywiadów").

PUNKT DRUGI – Olave Baden – Powell

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem Olave St Clair Baden-Powell, Baronowa Baden-Powell, GBE urodzona jako Olave St Clair Soames (ur. 22 lutego 1889 w Chesterfield, Wielka Brytania - zm. 19 czerwca 1977) - żona Roberta Baden-Powella. W 1918 zostałam naczelniczką brytyjskich przewodniczek (skautek). W 1930 wybrana naczelną przewodniczką (skautką) świata. Byłam trzecią i najmłodszą córką właściciela browaru i artysty Harolda Soamesa. Wychowywana byłam w domu przez ojca, matkę - Katharine (z domu Hill) oraz guwernantki. Uprawiałam wiele dyscyplin sportowych, między innymi tenis, pływanie, piłkę nożną, jazdę na łyżwach i kajakarstwo. Grałam także na skrzypcach. W styczniu 1912, spotkałam bohatera drugiej wojny burskiej oraz założyciela skautingu, Roberta Baden-Powella na statku RMSP Arcadian, który był w drodze do Nowego Jorku żeby tam rozpocząć jeden z "Scouting World Tours". W momencie poznania Roberta Baden-Powella miałam 23 lata. Robert Baden-Powell miał 55 lat. Ciekawostką jest fakt, że obchodziliśmy urodziny tego samego dnia. Zaręczyliśmy się we wrześniu tego samego roku, powodując medialną sensację. Aby uniknąć prasy, pobraliśmy się w sekrecie 30 października 1912. "The Scouts and Guides of England" w prezencie ślubnym kupili nam samochód (wbrew plotkom, nie był to Rolls-Royce prezentowany w 1929 roku). Zamieszkali w częściowo sfinansowanym przez ojca Olave domu "Pax Hill" niedaleko Bentley w hrabstwie Hampshire, gdzie żyliśmy od 1918 do 1939 roku.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Scyzoryka, bo chcesz zrobić skuwkę.

Posiadasz kartę: Namiot

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Jaki tytuł miała książka napisana przez Roberta Baden – Powella dla żołnierzu?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: "Aids to scouting" ("Wskazówki do wywiadów").

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać 😊

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Tobie u innej postaci, pytanie to brzmi: Jakie dziedziny sportu uprawiała Olave Baden-Powell? Odpowiadasz od razu: tenis, pływanie, piłkę nożną, jazdę na łyżwach i kajakarstwo.

PUNKT TRZECI – Andrzej Małkowski

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem Andrzej Małkowski. Urodziłem się w rodzinie ziemiańskiej o tradycjach patriotycznych i żołnierskich. Uczyłem się w Warszawie, Tarnowie, Krakowie i Lwowie, gdzie w 1906 roku w VI Szkole Realnej uzyskałem świadectwo dojrzałości. Byłem współzałożycielem abstynenckiej organizacji uczniów krakowskich „Młodzież”. W 1908 roku rozpocząłem studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Lwowskiej. W kwietniu 1910 roku przenieśliem się na Uniwersytet Jana Kazimierza, którego nie ukończyłem. Byłem członkiem Zarządu Głównego „Eleuterii” – federacji związków abstynenckich. Należałem do „Eleusis”, „Zarzewia”, „Sokoła”. W listopadzie 1909 roku jako elew Armii Polskiej za dwukrotne spóźnienie na zajęcia otrzymałem jako karę polecenie przetłumaczenia podręcznika twórcy skautingu Roberta Baden-Powella pt. „Scouting for Boys” („Skauting dla chłopców”). Po zapoznaniu się z jego treścią stałem się entuzjastą i propagatorem skautingu na ziemiach polskich. Wówczas zlecono mi organizowanie młodzieży gimnazjalnej w Oddziałach Ćwiczebnych, później przekształconych w Drużyny Skautowe. W czasie pierwszego kursu skautowego w okresie od 20 marca do 21 maja 1911 r. omawiałem poszczególne rozdziały przygotowywanego przez siebie podręcznika. W okresie od kwietnia do lipca 1911 roku ukazywała się arkuszami moja praca „Scouting jako system wychowania młodzieży” – pierwsza polska książka o skautingu. Wszedłem w skład pierwszej Komendy Skautowej, następnie Naczelnej Komendy Skautowej we Lwowie. W październiku 1911 roku rozpocząłem wydawanie „Skauta”, który wkrótce zdobył niezwykłą poczytność. Traktowałem skauting jako nowy styl życia i metodę odrodzenia młodzieży. W marcu 1912 roku wyjechałem do Londynu w celu zebrania materiału do nowego wydania swej książki. Po powrocie zostałem odsunięty od pracy w „Skaucie” i Naczelnej Komendzie Skautowej. W 1913 roku zorganizowałem wycieczkę skautową na III Wszzechbrytyjski Zlot Skautów w Birmingham w Anglii. Za zasługi otrzymałem od Roberta Baden Powella skautowy medal „Za zasługi”. W czerwcu 1913 roku przenieśliem się do Zakopanego, gdzie wziętem ślub z Olgą Drahonowską. Rozwijał tam ożywioną działalność, tworząc silny, niezależny ośrodek harcerski. Wraz z wybuchem wojny wstąpiłem na krótko do Legionów Polskich. Brałem udział w pierwszych walkach, lecz zależność tych formacji od zaborcy austriackiego spowodowała jego wystąpienie. W wyniku próby utworzenia niepodległej Rzeczypospolitej Podhalańskiej musiałem opuścić Zakopane. Udałem się do Anglii, a potem do Stanów Zjednoczonych, gdzie zakładałem polskie drużyny skautowe wśród emigrantów. Od września 1915 r. do września 1916 r. pełniłem funkcję skautmistrza związkowego w Związku Sokołów Polskich w Ameryce. Próbowałem zorganizować z „Sokołów” Legion Polski do walki z Niemcami. Wobec braku poparcia ze strony władz związku przybyłem do Kanady, gdzie w grudniu 1916 r. wstąpiłem do wojska. W styczniu 1917 roku wraz z grupą „Sokołów” zostałem przyjęty do Wojskowej Szkoły Piechoty, którą ukończyłem w kwietniu tego samego roku. Następnie służyłem w armii kanadyjskiej, walczyłem na froncie we Francji. W listopadzie 1918 roku zostałem przeniesiony do armii gen. Józefa Hallera. Wystany w misji wojskowej do polskich oddziałów w Odessie do generała Lucjana Żeligowskiego, zatonałem w nocy z 15 na 16 stycznia 1919 r. wraz ze statkiem, którym płynąłem.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Namiot, bo chcesz udać się na biwak.

Posiadasz kartę: Drewno

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Jakie dziedziny sportu uprawiała Olave Baden-Powell?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: tenis, pływanie, piłkę nożną, jazdę na łyżwach i kajakerstwo.

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać ☺

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Tobie u innej postaci, pytanie to brzmi: Jak umarł Andrzej Małkowski? Odpowiadasz od razu: zatoną w nocy z 15 na 16 stycznia 1919 r. wraz ze statkiem, którym płynął.

PUNKT CZWARTY – Olga Małkowska

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem Małkowska Olga - z domu Drahonowska (1.19.1888 - 15.1.1979), wychowawczyni, wybitna działaczka i instruktorka harcerska, harcmistrzyni Rzeczypospolitej . Urodziłam się w Krzeszowicach w rodzinie pochodzącej z Czech. Już w młodości wykazywałam duże uzdolnienia artystyczne. W czasie studiów we Lwowie związałam się z "Eleusis", gdzie po raz pierwszy zetknęłam się z Andrzejem Małkowskim. Aktywnie włączyłam się w przeszczepienie skautingu na grunt polski. Zostałam drużynową 3 (żeńskiej) Lwowskiej Drużyny Skautowej im. płk Emilii Plater. Drużyna ta jako pierwsza używała pozdrowienia: "Czuwaj!" Do melodie rewolucyjnej pieśni Na barykadzie dostosowałam słowa wiersza Ignacego Kozińskiego: Wszystko, co nasze... Tekst i nuty ukazały się jako marsz skautów w lwowskim piśmie "Skaut" w 1912, dając początek hymnowi ZHP.

Ze względu na chorobę płuc przenieśliśmy się do Zakopanego, gdzie w czerwcu 1913 wzięłam ślub z A. Małkowskim. W Zakopanem prowadziłam drużynę skautek. Z chwilą wybuchu 1 wojny światowej przejęłam kierownictwo skautingu zakopiańskiego. Wobec wykrycia przez władze austr. gromadzonej przez skautów broni w lutym 1915 opuściliśmy Podtatrze i przedostaliśmy się do Anglii, a następnie do Stanów Zjednoczonych. W 1918 M. przenieśliśmy się ponownie do Anglii i do 1921 pracowałam w szkole polonijnej. Po powrocie do kraju byłam przez kilka lat nauczycielką w Szkole Gospodarstwa Domowego w Zakopanem. Od 1925 organizowałam Harcerską Szkołę Pracy w Sromowcach Wyżnych w Pieninach, znaną jako "Cisowy Dworek".

W 1924 byłam komendantką obozu harcerki na 1 Zlocie Nar. pod Warszawą. W 1932 przewodniczyłam 7 Światowej Konferencji Skautek na Buczu, w czasie której zostałam wybrana do Światowego Komitetu Skautek. W czasie 8 Światowej Konferencji Skautek w Szwajcarii w 1934 otrzymałam z ramienia Światowego Komitetu Skautek polecenie przeprowadzenia studiów nad warunkami pracy żeńskich organizacji skautowych w Austrii, Czechosłowacji i Rumunii. Pod koniec września 1939 M. przedostałam się na zachód Europy. Byłam członkiem najwyższych władz ZHP na wychodźstwie, m.in. przewodniczącą Naczelnego Komitetu Harcerskiego, rezydującego w Wielkiej Brytanii. Pracowałam w polskich placówkach opiekuńczych. Powróciłam do kraju w 1961 i po krótkim pobycie we Wrocławiu osiadłam w Zakopanem. Oddałam "Cisowy dworek" na ośrodek dla dzieci.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Drewno, bo chcesz zrobić karmnik.

Posiadasz kartę: Menażka

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Jak umarł Andrzej Małkowski?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: zatoną w nocy z 15 na 16 stycznia 1919 r. wraz ze statkiem, którym płynął

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać 😊

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Tobie u innej postaci, pytanie to brzmi: Ze względu na jaką chorobę Olga Małkowska przeniosła się do Zakopanego? Odpowiadasz od razu: chorobę płuc.

PUNKT PIĄTY – Marciniak Florian

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem Marciniak Florian (4 V 1915 - 21 II 1944) byłem Instruktorem harc. i wybitnym działaczem konspiracyjnym w okresie II wojny świat., pierwszym Naczelnikiem Szarych Szeregów. Urodziłem się w Gorzycach k. Czempina w woj. Poznańskim w rodzinie chłopskiej. Ukończyłem Państwowe Gimnazjum im. Jana Kantego w Poznaniu, w którym uzyskałem maturę (1934). W 1935 - 38 studiowałem prawo na Uniwersytecie Poznańskim, uzyskując tytuł mgr praw. W 1938 -39 pracowałem jako referent w Banku Związku spółek Zarobkowych w Poznaniu. Od najwcześniejszych lat należałem do harcerstwa. Byłem drużynowym 21 Poznańskiej Drużyny Harcerzy oraz pełniłem funkcję kierownika wydz. Młodzieży w Komendzie Chorągwi Wielkopolskiej Harcerzy. Byłem jednym z najmłodszych harcmistrzów (1938).

Brałem udział w wielu obozach, kursach i zlotach. Latem 1939 przebywałem z wycieczką we Francji: jednym z ostatnich pociągów wrócił do kraju. Pracowałem w Pogotowiu Harcerzy w Poznaniu. 8 IX 1939 przybył do Warszawy, gdzie mianowano go komendantem Pogotowia Harcerzy. 27 XI zostałem powołany na stanowisko Naczelnika Harcerzy.

Byłem twórcą i organizatorem Szarych Szeregów. Stałem zdecydowanie na stanowisku, że władza ZHP znajduje się w kraju. Od początku okupacji uważałem, że wojna będzie trwała długo i dlatego należy nastawić się na działalność długofalową, planową, a eliminować zrywy i nie dopuszczać do improwizacji. Byłem zdecydowanym przeciwnikiem przerostów organizacyjnych, biurokracji oraz do wprowadzania do prac harcerzy metod wojskowych. Starannie dobieierałem i przygotowywałem kadrę kierowniczą Szarych Szeregów. Umialem zjednać i podporządkować sobie osoby znacznie starsze wiekiem i stażem organizacyjnym. Miałem wysoką pozycję w kierownictwie podziemnego państwa. 6 V 1943 zostałem aresztowany w Warszawie przez specjalną ekipę gestapo z Poznania. Byłem przesłuchiwany w Alei Szucha. W czasie transportu do

Poznania pod Sochaczewem próbowałem ucieczki. Zostałem ujęty, a następnie osadzony w Forcie VII w Poznaniu. Zamordowany w obozie Gross - Rosen w dniu przybycia do niego.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Menażki, bo chcesz zjeść obiad

Posiadasz kartę: Mundur

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Ze względu na jaką chorobę Olga Małkowska przeniosła się do Zakopanego?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: chorobę płuc

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać ☺

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Tobie u innej postaci, pytanie to brzmi: Co studiował Marciniak Florian? Odpowiadasz od razu: prawo

PUNKT SZÓSTY – Aleksander Kamiński

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem Aleksander Kamiński ur. 20.01.1903 zm. 15.03.1978 pedagog, wychowawca, wybitny instruktor, harcmistrz. Przeszedłem wszystkie szczeble harcerskiej kariery. W latach XX-tych byłem instruktorem w Komendzie Warszawskiej Harcerzy, a w okresie 1928-29 Komendantem Chorągwi Mazowieckiej. Już wówczas zwracałem uwagę na pracę z dziećmi w wieku 8-11 lat. Od 1928 roku pisałem felietony do "Płomyka" oraz tygodnika "Iskry", na którego łamach prowadziłem stałą rubrykę "Na tropie harcerskim". W 1928/29 zacząłem drukować w odcinkach "Na tropie" pierwszą wersję swej przyszłej książki "Antek Cwaniak". Zamiast baden-powellowskiej tematyki dżungli wprowadziłem gry i zabawy bliższe polskiemu dziecku. W 1933 roku objąłem kierownictwo szkoły instruktorskiej dla drużynowych zuchowych w Nierodzimiu k.Skoczowa. Stworzyłem oryginalną metodę pracy z zuchami, wychowałem kilka pokoleń instruktorów tej specjalności. W 1938 roku kierowałem 10 os. polską delegacją, która wzięła udział w Międzynarodowej Konferencji Wilczęcej w Gilwell Park w Wielkiej Brytanii. Na spotkanie to wydano książkę "Zuchy - The Polish Wolf Cubs". Od listopada 1939 do wybuchu powstania warszawskiego redagowałem "Biuletyn Informacyjny". Od 1941 roku byłem szefem Biura Informacji i Propagandy Okręgu Stołecznego AK; kierowałem małym sabotażem; byłem komendantem organizacji Wawer. Po wojnie włączyłem się aktywnie do odbudowy Związku. W 1947 otrzymałem tyt. dr. filozofii na podstawie rozprawy "Metoda harcerska w wychowaniu i nauczaniu szkolnym". Rozpocząłem pracę na Uniwersytecie Łódzkim. W grudniu 1956 roku zaprosiłem grono wybitnych instruktorów, którzy włączyli się następnie w obrady Łódzkiego Zjazdu Działaczy Harcerskich. Moje ważniejsze książki to: "Antek Cwaniak", "Kamienie na szaniec", "Zośka i Parasol", "Andrzej Małkowski".

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Munduru

Posiadasz kartę: Siekiera

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Co studiował Marciniak Florian?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: prawo

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać ☺

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Tobie u innej postaci, pytanie to brzmi: Z jakiej chorągwi pochodził Aleksander Kamiński?
Odpowiadasz od razy: Chorągwi Mazowieckiej

PUNKT SIÓDMY – św. Jerzy

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem św. Jerzy. Jestem patronem archidiecezji białostockiej. Jestem również patronem Anglii, Bośni, Litwy, Szwecji, Niemiec, Ferrary, Neapolu, archidiecezji wileńskiej, pińskiej i innych. Patronuję różnym rzemiosłom wojennym, harcerzom, skautom oraz licznym orderom, chroni przed epidemiami i ukąszeniami. Byłem męczennikiem, z czasów prześladowań za rzymskiego cesarza Dioklecjana (284 - 305). Pochodzę z Kapadocji, a śmierć poniosłem w palestyńskiej Liddzie. Byłem żołnierzem, nawet wyższym oficerem armii rzymskiej. Za zderzenie anty chrześcijańskiego edyktu Dioklecjana z murów Nikomedii byłem okrutnie torturowany i zamęczony.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Siekiery, chcesz porąbać drewno na opał

Posiadasz kartę: konserwa

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Z jakiej chorągwi pochodził Aleksander Kamiński?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: Chorągwi Mazowieckiej

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać ☺

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Ciebie u innej postaci, pytanie to brzmi: Patronem której archidiecezji jest św. Jerzy? Odpowiadasz od razu: Białostockiej.

PUNKT ÓSMY – hm. Wiesław Maślanka

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem hm. Wiesław Maślanka. Urodziłem się 10 czerwca 1964 r. w Tarnowie i tam mieszkałem do zakończenia szkoły średniej. Do ZHP wstąpiłem w roku 1975. W roku 1980 ukończyłem kurs instruktorski w Szczepie im. Mikołaja Kopernika przy III Liceum Ogólnokształcącym. Byłem drużynowym 11 DStH, współzałożycielem Kręgu im. A. Małkowskiego w Tarnowie, przedstawicielem Chorągwi Tarnowskiej w Radzie Harcerzy Starszych. W roku 1983 rozpocząłem studia dziennikarskie na Uniwersytecie Warszawskim. W tym czasie podjąłem współpracę z Wydziałem Starszoharcerskim GK ZHP, a także z prasą młodzieżową (m.in. z tygodnikiem "Na przetaj"). Byłem organizatorem wielu ogólnopolskich przedsięwzięć, takich jak Operacja Bieszczady, Operacja Frombork 1001, Połowe Zbiórki Harcerzy Starszych; współorganizowałem Młodzieżowy Turniej Wiedzy Filozoficznej; byłem zastępcą kierownika organizacyjnego Komitetu Głównego Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym. Po ukończeniu studiów w roku 1988 r. zostałem komendantem Szkoły Harcerstwa Starszego w "Perkozie", odpowiadając za szkolenie instruktorów starszoharcerskich, rozwój metodyki, inicjatywy programowe, współpracę z ośrodkami naukowymi, redagowanie prasy tematycznej, jak również administrowanie obiektem, budżet, zarządzanie zasobami ludzkimi i materialnymi. Od stycznia 1991 r. do listopada 2000 r. pełniłem funkcję zastępcy naczelnika ZHP. Byłem odpowiedzialny za majątek i finanse, relacje zewnętrzne oraz nadzorowanie działalności struktur statutowych. W tym czasie byłem również, m.in.: dyrektorem stacji radiowej "Rozgłośnia Harcerska", członkiem zarządu firm radiowych, producenckich RH Contact Polski sp. z o.o. i Radiostacja sp. z o.o. (z udziałem kapitału zagranicznego). Ukończyłem też kursy z zakresu rachunkowości, zarządzania personelem, planowania strategicznego, w tym na temat udziału NGO's w reagowaniu na stany nadzwyczajne (kurs finansowany przez USAID w USA - 1998). 18 listopada 2000 wybrany zostałem przez Radę Naczelną na naczelnika ZHP.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Konserwy, bo jesteś głodny.

Posiadasz kartę: śpiewnik

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: Patronem której archidiecezji jest św. Jerzy?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: Białostockiej

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać ☺

PS. Mogą do Ciebie przyjść również patrole, które nie będą znały odpowiedzi na pytanie o Ciebie u innej postaci, pytanie to brzmi: W którym roku drużyna Maślanka została wybrana na Naczelnika ZHP? Odpowiadasz od razu: 2000r.

PUNKT DZIEWIĄTY – Stanisław Broniewski „Orsza”

Gdy przychodzi patrol po raz pierwszy nie zwracasz uwagi na to, że pytają Cię o to jaki masz przedmiot (kartę) i czego potrzebujesz w zamian. Prosisz o chwilę ciszy i opowiadasz swoją historię:

Jestem Stanisław Broniewski, urodziłem się w 1915 r. w Warszawie. W 1928 r. wstąpiłem do 3 Warszawskiej Drużyny Harcerzy im. ks. J. Poniatowskiego. We wrześniu 1939 roku współorganizowałem Pogotowie Harcerzy w Warszawie. Podczas II wojny światowej w Szarych Szeregach: w 1941 roku byłem komendantem Okręgu Południowego w Chorągwi Warszawskiej i Obwodu Południowego organizacji Wawer, w latach 1941 - 1943 komendantem Chorągwi Warszawskiej, w 1943 roku komendantem Grup Szturmowych w Warszawie, a po aresztowaniu Floriana Marciniaka zostałem naczelnikiem Szarych Szeregów. Dowodziłem Akcją pod Arsenalem. Brałem udział w Powstaniu Warszawskim, po którym trafił do obozu jenieckiego w Bergen-Belsen. W 1945 roku byłem komendantem Związku Harcerstwa Polskiego w Niemczech Po powrocie do kraju w 1946 roku pracowałem m.in. w: Centralnym, Urzędzie Planowania, Radzie Ekonomicznej przy Radzie Ministrów, Instytucie Kształtowania Środowiska. W 1989 r. zostałem przewodniczącym Krajowego Komitetu Odrodzenia ZHP. W latach dziewięćdziesiątych działałem na rzecz zjednoczenia Polskiego Harcerstwa.

Byłem przewodniczącym Rady Pamięci Walk i Męczeństwa. Byłem Kanclerzem Kapituły Orderu Orła Białego i członkiem Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odznaczony m.in.: Krzyżem Orła Białego, Srebrnym Krzyżem "Virtuti Militari", Krzyżem za Zasługi dla ZHP z Rozetą i Mieczami Ostatnio pełniłem funkcję honorowego przewodniczącego Stowarzyszenia Szarych Szeregów. Napisałem ponad 200 prac z historii II wojny światowej, jestem autorem książek, m.in.: "Całym Życiem. Szare Szeregi w relacji naczelnika" (1983), "Florian Marciniak. Naczelnik Szarych Szeregów" (1988). Zmarłem po długiej chorobie 30 grudnia 2000 r. w Wesolej pod Warszawą w wieku 85 lat.

Po opowiedzeniu historii możesz powiedzieć:

Potrzebujesz: Śpiewnika

Posiadasz kartę: gitara

Gdy przyniosą Ci kartę, której potrzebujesz zanim dokonasz wymiany, zadajesz grupie pytanie, po udzielonej odpowiedzi dokonujesz transakcji.

Pytanie: W którym roku drużyna Maślanka została wybrana na Naczelnika ZHP?

Jeżeli nie znają odpowiedzi, muszą się cofnąć do danej postaci o której jest pytanie.

Odpowiedź: 2000 r.

Pamiętaj, że przy tobie można znajdować się tylko jeden patrol, reszta musi czekać w kolejce, oddalona tak, by nie podsłuchiwać ☺